

Smejko

*Časopis Školského klubu dětí
pri Základnej škole s materskou školou
Líkavka*

ročník: třetí

číslo: 1

šk. rok: 2015/2016

...na úvod

Skôr, ako sme sa nazdali, preletela ponad našu školu jeseň. Krásne obdobie, plné farieb. Na jej začiatku sa dvere nášho školského klubu otvorili 81 deťom. Tie, ktoré náš klub už navštevovali, sa nevedeli dočkať. Prváci prichádzali so zvedavosťou, ale aj s obavami, čo ich tam čaká. Najviac sa sťažovali piatáci. „Prečo my už nemôžeme chodiť do družiny?“ pýtali sa. Niekoľko ich bolo takých vytrvalých, že aspoň ráno, keď išli vypravadiť svojich mladších súrodencov do „rannej“, ostali na chvíľu zaspomínať si „pomôcť“ s niečím alebo len tak si „pokačať“.

Takýto vzťah detí k školskému klubu nás teší, ale aj zaväzuje, aby naša činnosť bola aj do budúcnosti pre deti prítazlivou, aby sem chodili radi. Radosť z toho majú aj rodičia, ktorí pri pohľade na svoje, aj keď rozospaté, ale napriek tomu nedočkavé dieťa môžu ísť ráno pokojne a bez stresov do práce s pocitom, že o ich dieťa bude počas celého dňa dobre postarané.

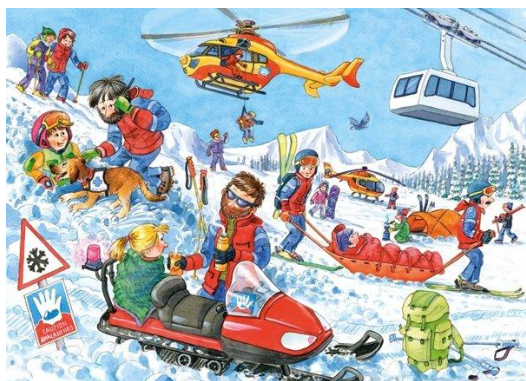

...a opäť sme pasovali

Vstupnou akciou ŠKD je každoročne septembrová pasovačka prvákov za družinárskych Smejkov. Pre vysokú chorobnosť našich prváčikov musela byť táto akcia viackrát preložená, ale napokon sa nám ju podarilo zorganizovať. Po prvých krôčikoch a adaptovaní sa pani vychovávateľka pripravila pasovací ceremoniál. Deti museli splniť tri úlohy, aby sa mohli stať úplnými členmi smejkovskej družiny. Zvládli to všetci a odmenou im bol sladký smejkovský dukát. Aj kamaráti z ostatných oddelení ich v aktivitách povzbudzovali a s veľkým potleskom prijali medzi seba.

Tešíme sa na spoločné chvíle prežité v družine.

Zachrání nás ujo v červenej vetrovke

O ich práci sa málo hovorí. Snáď len keď si zapneme správy a počujeme o nejakom nešťastí, ktoré sa stalo v horách. To však neznamená, že nie je dôležitá. Najviac si to uvedomujeme v čase, keď sami ich pomoc potrebujeme. Vtedy nám muži, vystrojení lanami, palicami a inou záchrannou technikou, ktorú často dlhé kilometre nesú v ťažkých poveternostných aj terénnych podmienkach na svojich chrbtoch pripadajú ako záchranní anjeli.

S prácou týchto vetrom ošľahaných horských mužov sa oboznámili aj naše deti v ŠKD. Prostredníctvom otecka jedného z našich detí - pána Kivoňa, ktorý je zároveň aj dobrovoľným členom HS sme si pozvali profesionálnych záchranárov: pána Brnčala a pána Stana, ktorí nám porozprávali o svojej práci a príhodách zo záchranných akcií. Poučili deti, ako sa majú v horách správať, aby nikdy nepotrebovali ich pomoc. Chlapi z HS im pripravili zážitkovú aktivitu – zlaňovanie zachraňovaného turistu v tzv. kolíske zo stromu na zem.

Toto bol pre deti nezabudnuteľný zážitok a trvalo viac ako dve hodiny, kým sa všetky zo stromu, na ktorom bolo pripevnené lano spustili. Nakoniec sa deti odfotili v záchranárskom vozidle a „svojich záchrancov“ odmenili peknými darčekomí, kresbami a pohostili omasteným cibuľovým chlebom, ktorý je najlepšou pochúťkou pravého chlapa.

Ďakujeme, ujovia!

Jablčko, jablčko krásne, prečo sa nám späť guľ'aš?

Jablko je už po stáročia liekom (skoro) na všetko. Už aj naše staré mamy vedeli, že keď sa objaví nejaká choroba, pomôže jablko a jeho vitamíny. Že vraj stačí zjesť každý deň aspoň jedno jablko a zdravie nám bude slúžiť lepšie a hlavne dlhšie. Keďže rastie takmer v každej záhrade, nebude to také ťažké zvládnuť. Pokiaľ jablko nepatrí medzi ovocie, ktoré radi a často jete, vyskúšajte napríklad jablčково-mrkvový šalátik tak, ako ho pripravili v rámci programu na podporu zdravia a zdravého životného štýlu naši družinári. Zapojili sa tak do kampane „Odstráň obezitu“ a projektu „Hovorme o jedle“ a takto o tom napísali:

Vo štvrtok 8. októbra sme sa MY- decká s 3. oddelenia spoločne s pani vychovateľkou Maľkou rozhodli, že je čas sa začať zdravo stravovať, aby nás jesenná únava či chrípka nezmohla. A tak sme si zaumienili, že si pripravíme jablčково - mrkvičkový šalátik. Nachystali sme si vandlíky, strúhadlá, nožíky i misky, ktoré sú potrebné na prípravu a samozrejme dobrú náladu, ktorá nám nikdy nechýba.

Na prípravu šalátu sme potrebovali :

- jablká
- mrkvu
- kryštálový cukor
- škoricový cukor
- citrón
- hrozienka

Postup:

Jablká a mrkvu si ošúpeme a umyjeme. Na strúhadle si nastrúhame mrkvičku a jablčka. Nakoniec osladíme kryštálovým a škoricovým cukrom podľa chuti, pokvapkáme šťavou z polovičky citróna, pridáme hrozienka (nemusia byť) a premiešame.

A výsledná zdravá i svieža pochutina ja na svete. Dobrú chuť! ☺

PS: Keďže jedlo by nás malo spájať a nie rozdeľovať, podelili sme sa aj s deťmi z 1. a 2. oddelenia.

...od Všetichsvätých do Lucie
- stretnutie detí so starými rodičmi

Pondelok 26. októbra bol pre družinárov veľkým dňom. Pripravovali sa naň dlho. Nacvičovali program, vyrábali dekorácie a darčeky pre svojich starých. Tých sa zišlo v ten deň v našom klube neúrekom, bolo ich tam takmer stovka a väčšina z nich prišla so sladkým podarúňkom pre naše deti, presne tak, ako to chodí aj v ozajstných rodinách. Pri príchode ich naše deti privítali malým darčekom. Potom nasledoval kultúrny program. Venovali sme sa v ňom práve zvykom v jesennom ročnom období – v čase od druhej polovice októbra, keď sa začínalo obdobie priadok až do Lucie. Štvrtáci celý program sprevádzali predstavovaním jednotlivých sviatkov a zvykov, ktoré boli s týmito sviatkami spojené. Ostatné deti si zahrli ako účastníci priadok, regrúti, ktorých odvieďli na svätú Katarínu, liali olovo a triasli ploty na Ondreja, vymetali kúty a sadili čerešňovú halúzku na Barboru, privítali Mikuláša a čarovali na Luciu. Celé toto pásmo bolo popretkávané ľudovým spevom, básňami a tancom. Podľa reakcií našich hostí, títo sa výborne zabávali. Počas spevu piesne Na tú svätú Katarínu sa mnohí k deťom aj pridali. Spontánne sa smiali a povzbudzovali deti potleskom. Nakoniec si deti vyskúšali svojich starých rodičov zo znalosti regionálnych nárečových a archaických výrazov. Napokon sa naše deti premenili na výborných hostiteľov a ponúkli návštevu pripraveným pohostením.

Zober loptu, nie drogu

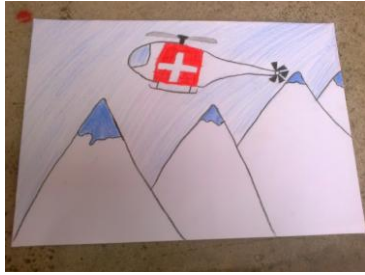
V stredu 18. novembra 2015 sa naši družinári, tak ako každý rok, aj tentoraz zapojili do akcie „Zober loptu nie drogu“. Pripravili sme si pre nich turnaj vo vybíjanej s dvoma loptami. Naši najmenší sa troška potrápili s pravidlami, ale nakoniec to zvládli. Naopak starší kamaráti im ukázali, ako to má na takom turnaji a počas hry vyzerat'. Bojovnosť im veru nechýbala.

Naším cieľom však nebolo zvíťaziť, ale ukázať deťom význam športových a pohybových aktivít počas odpoľudnia ako jednu z možností zmysluplného trávenia voľného času. Vzhľadom na škaredé počasie nám pobyt v telocvični prospel a spestril program v ŠKD.

My sme deti tvorivé

Hádaj, hádaj na trikrát...

Príprava na vyučovanie v ŠKD nespočíva len v napísaní si domácich úloh. Deti si tu učivo opakujú, aby si ho hrovou formou utvrdili. O tom svedčia aj hádanky, ktoré vytvorili naši tretiaci, keď v škole preberali túto trojicu vybraných slov po „m“

Klzké je to ako ľad,
po rukách ho šmýkam rád.
Keď ním ruky umyješ,
vonia to jak v lese kvet.
Čo je to?
Šimonko Kohút, Monika Brtková

Pení nám to v umývadle,
bublínky sú z toho hravé.
Svieža vôňa fialiek
je pre vaše zmysly liek.
Čo je to?
Maťko Klopta, Milanko Krahulec

Krásne vonia,
na umývadle leží,
keď si ruky umyješ,
pomaličky preč beží.
Čo je to?
Emmka Rázgová, Riško Vraštiak

Je to klzké ako ľad,
umývam sa ja s tým rád.
Keď ho chytím do ruky,
robí krásne bublínky.
Čo je to?
Andrejko Holdoš, Tomáško Latiak

Umývame si v ňom ruky,
čistučké ich máme.
Mydlo na ňom stále býva,
voda do neho tečie stále.
Čo je to?
Emmka Rázgová, Riško Vraštiak

V stene jedna diera,
v nej malý hlodavec.
Má on veľmi rád syr,
ten malý zvedavec.
Čo je to?
Emmka Rázgová, Riško Vraštiak

Sedí, sedí pod prníčkom,
hlavička jej trčí.
Keď voľakto prichodí,
hneď si ju aj skrčí.
Čo je to?
Lujzička Hykelová, Paťko Kohút

A už je tu advent...

Advent je doba radostného očakávania príchodu Spasiteľa, duchovnej prípravy na Vianoce, doba rozjímania a dobročinnosti. Prv to bola doba pôstna, keď boli zakázané akékoľvek zábavy, tanec a spev. Je to tiež doba skľudnenia. Zodpovedalo to životnému štýlu našich predkov, ktorí vykonávali intenzívnu prácu od jari do jesene, keď bolo nutné vykonať všetky poľnohospodárske práce a odpočívali v zime, keď vykonávali domáce práce ako páranie peria, pradenie, tkanie a pod.

Advent sa začína 1. adventnou nedeľou, teda nedeľou medzi 27. novembrom a 3. decembrom a je zároveň začiatkom cirkevného roka. Končí sa po západe slnka na Štedrý večer.

Advent sprevádza adventný veniec, ozdobený štyrmi sviecami. Slúži k symbolickému odpočítavaniu týždňov do Vianoc, pričom každý týždeň sa zapaluje jedna sviečka.

...tak sa rozdeľ s tými menej šťastnými

Každé dieťa by malo v živote dostať určitú citovú výchovu, ktorá mu pomôže stať sa prosociálne zmýšľajúcim človekom. Keby sme sa však našich detí opýtali, čo tieto slová znamenajú, nevedeli by odpovedať. No aj napriek tomu sú citlivo zmýšľajúce a veľmi empatické k mnohým citlivým javom našej spoločnosti.

Je už niekoľkoročnou tradíciou, že v čase pred Vianocami, keď sa ľudia navzájom obdarúvajú, aj ony myslia na tých menej šťastných. Dobrovoľne sa vzdávajú obľúbených hračiek a sladkostí, aby sa podelili s anonymnými deťmi, ktoré také šťastie ako ony nemajú. Prostredníctvom Katolíckej charity, kde tieto vyzbierané veci odovzdávame sa tak stávajú darcami.

No nielen Vianoce sú tým obdobím, keď naše deti myslia na druhých. Minulý rok sme začali zbierať uzávery z PET fliaš. Mali pomôcť dvom telesne znevýhodneným deťom – dvojčikám získať rehabilitačnú liečbu. Tento zber pokračuje doteraz. Tentokrát ani nevieme, pre koho je určený, ale to nie je podstatné, hlavne, že niekomu pomôže. Tam, kde mnohokrát zlyháva štát, snažia sa pomôcť deti. Zamyslime sa!!!

Mikuláš, Mikuláš, čo v tom vreci máš?

Ako každý rok, aj tento k nám zavítal Mikuláš. Mikuláš je postavou opradenou mnohými legendami. Narodil sa okolo r. 280 v Patare. Ako devätnásťročný bol vysvätený za kňaza a stal sa predstaveným kláštora. Po rodičoch zdedil veľké bohatstvo, ktoré rozdeľoval medzi chudobných.

Traduje sa o ňom, že v susedstve žil chudobný muž, ktorý mal tri dcéry. Nemohol im zabezpečiť veno, tak sa rozhodol ich predáť. Mikuláš sa o tomto jeho pláne dozvedel a rozhodol sa, že nešťastie odvráti. Do troch vrecúšok zabalil zlaté mince, za ktoré mohol vystrojiť chudobný otec dcéram svadbu. Počas troch nocí vhodil vždy jedno z vrecúšok do spálne dievčat. V poslednú noc sa otec zobudil, rýchlo bežal za neznámym dobrodincom a spoznal v ňom Mikuláša. Z celého srdca mu ďakoval. Mikuláš jeho vďaku odmietol a povedal: „Ďakuj Bohu, ktorý vás neopustil. Ja som bol len jeho posol...“ Iná legenda hovorí o tom, že Mikuláš sa často večer po zotmení prechádzal ulicami a pozoroval ľudí za oknami. Keď videl chudobnú ubiedenú rodinu s deťmi, ktorým nevedeli dať rodičia nič na večeru, do obloka im vložil jedlo, hračky i niekoľko mincí. Nik nevedel, kto je tým dobrodincom, pretože Mikuláš chcel zostať v anonymite. Od tých čias vznikla tradícia sviatku svätého Mikuláša. Je mu venovaný 6. december, pretože vraj Mikuláš umrel práve v tento deň.

Aj naše deti Mikuláš obdaroval. Prišiel spolu s čertom a priniesol im malé sladké prekvapenie. Deti im za to zaspievali a zarecitovali.

Vianoce prichádzajú, šťastné a veselé

Štedrý deň – 24.december

Nazývali ho aj pôstnym dňom. Cez deň sa jedlo málo, výlučne bezmäsité jedlá pripravené na masle alebo oleji. Vianočný stromček vešali spočiatku na strop, nad stôl, až ho osadili do podstavca a ozdobovali jabĺčkami, orechmi, medovníkmi a inými cukrovinkami. V mnohých domoch obtočili okolo stolových nôh reťaz, ktorá mala upevniť súdržnosť a jednotu rodiny.

Pred večerou sa všetci umyli a obliekli do čistých šiat a celá rodina sa zhromaždila okolo stola. Zažali sviecu a modlili sa postojacky. Gazda zahajoval večeru vinšom.

Po modlitbe si najprv vypili radostník (pálenku). Potom každý dostal od gazdinej oblátku, med a do medu cesnak. Gazda si namočil prst do medu a urobil každému na čelo krížik ako ochranu proti zlému. Inde si robili krížiky navzájom, aby bol medzi nimi vždy súlad.

Jablko rozkrájal otec na toľko častí, koľko bolo pri stole ľudí. Ak pri prekrojení jablka jadierka vytvárali hviezdu, veštba bola priaznivá.

Ryba sa dostávala na stôl nielen ako pôstny pokrm, ale aj vďaka šupinám pripomínajúcim mince. Dávali sa pod obrus alebo pod taniere. Kto si šupinu odložil do peňaženky, nemal byť nikdy bez peňazí.

Počas večere nesmela gazdiná vstávať od stola, lebo by jej kvočky nechceli sedieť na hniezdach. Po večeri sa blízki susedia navštevovali, aby si zaželali šťastie, zdravie, spokojnosť. Mnohí si zaspievali vianočné piesne.

Božie narodenie – 25.december

V prvý sviatok vianočný, skôr ako sa čokoľvek začalo v dome robiť, utekal niekto z domácich na potok po vodu. Ten kto vodu doniesol, namočil do nej chvojínu a pokropil ľudí, prípadne i miestnosť. Spoločné umývanie malo priniesť súdržnosť. Jedávalo sa v podstate to, čo na Štedrý večer.

Štefan – 26.december

Druhý sviatok vianočný bol deň Štefana. Zavčas ráno išli mládenci brodiť kone. Dievčatá a ženy si aspoň nohy namočili vo vode a rýchlo sa umyli, aby boli po celý rok svieže či už v práci alebo na zábave. Keďže celý december až do prvého sviatku boli zakázané zábavy, mládež využila hneď prvý deň a usporadúvala Štefanské zábavy.

Tichá noc, svätá noc

Vianoce majú svoju jedinečnú atmosféru. Dotvárajú ju aj ľudové vianočné piesne – koledy. Tie nám spríjemňujú chvíle strávené pri príprave dobrôt i chvíle strávené v kruhu blízkych pri vianočnom stromčeku. Počuli ste však príbeh vzniku tej najznámejšej?

Kde bolo, tam bolo, bol raz jeden kostolík, kde sa pokazili varhany. Aj tak by sme mohli začať rozprávanie o takmer rozprávkovom príbehu, ktorý sa však skutočne stal.

V rakúskom mestečku Oberndorf sa stala veľká nepríjemnosť - myši prehrýzli mechy organu. Kaplán Joseph Mohr to zistil 23. decembra a o deň neskôr, 24. decembra mala byť vianočná omša, ktorá sa nedala odslúžiť bez hudby. Mohr rozmýšľal, čo robiť. Napadlo mu, že situáciu by mohla zachrániť slávnostná pieseň, ktorá by sa dala zaspievať bez hudobného sprievodu. Zúfalstvo prebudilo jeho predstavivosť a Mohr zložil niekoľko vhodných štvorverší. Napísať hudbu však nevedel. V neďalekej dedine však mal priateľa, učiteľa a organistu Franza Grubera, ktorý vedel komponovať melódie. Mohr sa za ním rozbehol s úpenlivou prosbou, aby vymyslel hudbu. Gruber napísal melódiu a zachránil svojho priateľa. Melódia prežila stáročia. Najznámejšiu vianočnú pieseň "Tichá noc, svätá noc" uviedli po prvý raz na Vianoce 24. decembra 1818 v kostole sv. Mikuláša v rakúskom Oberndorfe. Pieseň sa rýchlo rozšírila. V chráme sv. Mikuláša v Oberndorfe visí plaketa s nápisom: "Učiteľ Franz Gruber tu 24. decembra 1818 napísal melódiu piesne Tichá noc, svätá noc a vikár Joseph Mohr zložil jej slová".

Tichá noc, svätá noc!
Všetko spí, všetko sní,
sám len svätý bdie dôverný pár,
stráži Dieťaťko, nebeský dar.
Sladký Ježiško spí, sní,
nebesky ticho spí, sní.

Tichá noc, svätá noc!
Anjeli zleteli,
najprv pastierom podali zvesť,
ktorá svetom dnes dáva sa niest':
Kristus, Spasiteľ je tu,
Tešiteľ sveta je tu!

Tichá noc, svätá noc!
Nežná tvár, lásky žiar
božsky rozsieva v jasličkách tam:
bije záchranná hodina nám
v Tvojom zrození, Boh Syn,
Ježiško, Láska, Boh Syn.

Vianočný blázon

(rozprávka)

V jednej krajine na Východe žil pred dvetisíc rokmi mladý blázon. Ako každý blázon sníval aj on o tom, že sa raz bude múdrom. Miloval hviezdy. Nikdy ho neunavilo pozorovať ich. A tak sa stalo, že jednej noci objavili novú hviezdu len králi Gašpar, Melichar a Baltazar, ale aj tento blázon.

„Tá nová hviezda je jasnejšia ako ostatné“, myslel si. „To bude tá kráľovská hviezda - narodil sa nový kráľ! Chcem mu ponúknuť svoje služby. Však ak je to kráľ, bude potrebovať určite nejakého blázna. Vydám sa na cestu a budem ho hľadať. Hviezda ma povedie.“ Dlho premýšľal, čo by mohol novému kráľovi priniesť ako dar. Avšak okrem svojej bláznovskej kapucne, zvonkohry a jednej kvetiny nemal nič, čo by mohol darovať. A tak sa z domova vydal na cestu.

Prvú noc ho hviezda priviedla do chudobnej chalúčky. Tam našiel dieťa, ktoré bolo chromé. Plakalo, pretože sa nemohlo hrať s ostatnými deťmi. „Ach“, pomyslel si blázon, „dám tomu dieťaťu svoju bláznovskú kapucňu. Potrebuje ju viac, ako kráľ.“ Dieťa si bláznovskú kapucňu nasadilo na hlavu a šťastne sa rozosmialo. To bláznovi miesto poďakovania úplne stačilo. Druhú noc ho hviezda zaviedla do krásneho paláca. Tam našiel dieťa, ktoré bolo slepé. Plakalo, pretože sa nemohlo hrať s ostatnými deťmi. „Ach“, pomyslel si blázon, „dám tomu dieťaťu svoju zvonkohru. Potrebuje ju viac, ako kráľ“. Dieťa zvonkohru radostne rozohralo a šťastne sa rozosmialo. To bláznovi miesto poďakovania úplne stačilo. Tretiu noc ho hviezda zaviedla do zámku. Tam našiel dieťa, ktoré bolo hluché. Plakalo, pretože sa nemohlo hrať s ostatnými deťmi. „Ach“, pomyslel si blázon, „dám tomu dieťaťu svoju kvetinku. Potrebuje ju viac, ako kráľ“. Dieťa si kvetinku zobralo a šťastne sa rozosmialo. To bláznovi miesto poďakovania úplne stačilo.

Teraz mu už nič nezostalo, čo by mohol kráľovi darovať. „Bude lepšie, keď sa vrátim“, pomyslel si blázon. Avšak keď sa pozrel k oblohe, hviezda stála na jednom mieste a žiarila veľmi jasne, jasnejšie ako kedykoľvek predtým. A v tom uvidel cestu k nejakej stajni v strede poľa. Pred stajňou stretol troch kráľov a zástup pastierov, aj oni hľadali nového kráľa. Ten ležal v jaslích - malé, bezbranné dieťa. Mária, ktorá chcela práve na slamu prestrieť čisté plienky, sa bezradne pozerala a hľadala pomoc. Nevedela kam by dieťa položila. Jozef práve krmil osla a všetci ostatní mali plné ruky darov. Traja králi doniesli zlato, kadidlo a myrhu, pastieri vlnu, mlieko a chlieb. Len blázon tu stál s prázdnyimi rukami. Mária, plná dôvery položila teda dieťa do jeho náruče. Tak našiel Kráľa, ktorému chcel v budúcnosti slúžiť. A taktiež vedel, že svoju bláznovskú kapucňu, zvonkohru a kvetinu rozdal deťom, aby mal miesto pre Dieťa, ktoré mu teraz so svojím úsmevom darovalo múdrosť, po ktorej tak túžil.

...trocha sviatočnej poézie

Keď...

Keď mamička dbá,
či pri ozdobenom stole nik nechýba
a štedrú večeru začne
otcova pokorná modlitba,
je tu dlho očakávaný vianočný čas,
na ktorý sa netrpezlivo tešil každý z nás.
Keď sa zaligoce v detských očkách
odraz stromčeka
a šťastím výska
pri odbaľovaní každého darčeka,
je tu dlho očakávaný vianočný čas,
na ktorý sa netrpezlivo tešil každý z nás.
Keď ten najštedrejší dar
spoznáme vo vrúcnom objatí
a na chvíľočku sa ocitneme
v nostalgickom zajatí,
je tu dlho očakávaný vianočný čas,
na ktorý sa netrpezlivo tešil každý z nás.
Keď polnočnú omšu ohlási
hlasný kostolný zvon
a naše kroky vedú za Ježiškom do noci von
je tu dlho očakávaný vianočný čas,
na ktorý sa netrpezlivo tešil každý z nás.

Mrázik

Na okno nám mrázik kreslí,
Vianoce k nám pokoj vniesli,
pod stromčekom darček malý,
nech vám úsmev stále žiari.

Anjelici

Anjelici z vločiek snehu robia bielu
perinku,
aby dobre zohrievala milú svätú rodinku.
Najmä malé Jezuliatko uložené v
jasličkách,
aby mu len sladké sničky
spočinuli na očkách.

Zvončeky

Zvončeky už zvonja
a ihličie vonia,
svetlo sviečok mihotavé,
Vianoce k nám prišli práve.
Preto sviatky krásne majte,
v pohode ich prežívajte!

Narodenie Pána

Novinu radostnú oznámim vám,
že sa nám narodil dnes Kristus Pán,
to dieťa krásne, nad slnko jasné.

Anjeli spievajú,
glória riekajú.

Tam pribehli pastieri betlemskí
jak zvedeli,
keď nad svojím stádom stráž držali,
že v maštaľke biednej, v jasliach
položené,
je Pánom a Bohom celej zeme.

Pani Zima

Ak láska topí ľad čo pani Zima vyčarila,
ak dá človek viac čo v sebe skrýva,
ak vládne všade ticho a počuť len praskať
mráz,
padajúce vločky a v detských očiach je
vidieť jas.
Tak prišla doba, keď každý pre každého
má pár prívetivých viet,
pre ten zázrak Vianoce
a nad čaro Vianoc nič krajšieho niet!

Niečo sa chystá

V izbičke za oknom niečo sa chystá,
stromček už svieti radosť je istá.
Do tichej noci vtáčiky spievajú,
pokojné Vianoce tak svetu želajú.
Jankovi a Aničke jagajú sa očká,
lebo sa už darčekom nevedia dočkať.

Prišiel stromček

Prišiel stromček medzi nás zo zelenej hory.
Šatôčky má z ihličia a smrekovej kôry.
Prišiel stromček medzi nás ako dobrý hosť.
Všetkým deťom priniesol smiech a
veselosť.
Prišiel stromček medzi nás, ako hviezda
žiari.
Ktože to dal pod neho pre nás toľké dary?
Krásny je dnes celý svet, krásny je dnes
čas
Prišiel stromček zelený, prišiel medzi nás.

A na záver...

Na Vianoce, keď svet stíchne,
nech vám Božie dieťa vdýchne
pokoj, radosť a posilu,
nielen v túto svätú chvíľu,
ale taktiež v novom roku,
nech vás vedie v každom kroku.

Vážení čitatelia, milé deti!

*Keď Vás na Štedrý večer prvá hviezda privolá k sviatočnému stolu,
poďakujte, že môžete byť spolu.*

*Prežite v pokoji a radosť dní vianočné,
nech sú to pre Vás chvíle spoločné.*

*Rodičia, doprajte deťom seba,
to je to, čo im k šťastiu treba.*

*A Vy, deti, ukážte svojim rodičom,
že ste to šťastie, čo naplní celý dom.*

Pokojné a zároveň veselé Vianoce a šťastné vykročenie do nového roku 2016 Vám zo srdca želajú

deti a vychovávateľky z ŠKD.

PF 2016

